

len dat de slang op pooten ging, evenals de hagedissen, krokodillen, kikvorschen enz. enz.

Het doet ons genoegen, dat er zoodoende althans een begin is gemaakt, dat wat behoort, zoo kan 't gebeuren dat we op de reeksen vragen allengs van zelf beschied krijgen, door 'tegen' op de vragen die de redacteur nu eens stelde inkomst.

De 3de vraag heeft onze lezers in een ander zin opgevat — en dat is haar niet kwalijk te nemen — dan wij bedoelden. Als zij er even over denkt, hoe men aan *zullen* komt, zal 't haar duidelijk worden.

Over de 4de vraag spreken we wellicht nader. Zij is eigenlijk hier niet rechtstreeks beantwoord.

De verdere inzenders willen wel een beetje geduld hebben. Er is zooveel, dat we ditmaal zelfs het grootste verhaal moeten laten liggen.

AAN VRAGERS.

Onze lezers B. H. te V. vraagt: 1. Van waar komt het, dat we met Paaschkerst- en Pinksterfeest 2 dagen feest vieren, hetwelk met Hemelvaart niet het geval is?

2. Waarom valt nieuwjaar 6 dagen later dan de geboorte van Christus 25 December?

3. Waarom wordt Goede Vrijdag niet als feest dag aangemerkt?

1. De reden hiervan is, dat de Christelijke kerk niet allereerst met die feesten bedoelde bloot te feiten uit het leven onzes Heilands op aarde te gedenken, maar veelmeer de groote dingen welke vooral en rechtstreeks in betrekking staan tot des menschen verlossing en zaligheid. In die feiten verheugde men zich. Daarom heeten het ook feesten, en duren ze twee dagen.

De Hemelvaart van Christus, hoe gewichtig ook in zich zelf en in betrekking tot de kinderen Gods, werd als van anderen aard beschouwd. Van zelf sprak men ook niet van een Hemelvaartsfeest, maar van een Hemelvaartsdag.

2. Beter zou de vraag luiden: Waarom „Kerstfeest 6 dagen voor Nieuwjaar valt.“ De geboorte van Christus is hier onjuist, wij men daarvan den dag niet weet. Ons Kerstfeest kon op een anderen tijd zijn geplaatst, en valt nu samen met een reeds in de heidenschen voortijd bekende feestelijkheid. Waarom men het een door het ander verving hebben we vroeger meer malen besproken.

3. Als men even bedenkt dat een feest is, wordt het duidelijk, dat de Goede Vrijdag, waarop „Heeren dood en begraving wordt herdacht, onmogelijk een feestdag zijn kan. Want wel is het feit juist en waarin het heil voor heel de wereld verborgen ligt, maar het gebeurde zelf stemt niet feestelijk, maar wekt andere gedachten op.

EÉN DING.

Van den grooten Romeinischen veldheer Julius Caesar verhalen ons de oude schrijvers, dat hij vier dingen tegelijk kon doen, te weten:

1. Brieven schrijven.
2. Broeken lezen.
3. Gehoor geven aan wie hem kwamen spreken.
4. Zijn schrijvers brieven voorlezen.

Het komt mij eens voor, dat in zenders die vragen of zoo iets op 't hart hebben, Julius Caesar willen nadoen. Daaraan ligt het zeker, dat zij nu en dan in de war raken, en b.v. vergeten hun naam te noemen, of het allerlei dingen schrijven, die zeker eigenlijk ergens anders thuis behooren.

Ik geloof dat Caesar (als 't verhaal waar is), hoe knap hij ook was, toch zijn groot oogenboek niet geschreven heeft, terwijl hij zat te lezen en te praten. Maar in alle geval, we zijn niet allemaal Caesars, en beter is het voor de meeste menschen zoo te doen als Jan de Witt, een man die ook ontzaglijk veel afdeed. Toen men hem eens vroeg, hoe dat toch mogelijk was, gaf hij dit ten antwoord: „Ik doe maar één ding tegelijk.“

HOOGENBIRK.

INGEZONDEN STUKKEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie).

EER IS TEER.

Waarde Redacteur!

Nu zij indertijd het schrijven van Ds. B. Veenstra tegen mij hebt opgenomen, meen ik te mogen vorderen, dat gij ook de hiervoorgaande uitspraak van het „Eergericht“ in uwe kolomnen wilt opnemen.

Het luidt als volgt:

Afschrift.

Aan de Gereformeerde kerken der classis Middelburg.

Onderschevren; uitgenoodigd enerzijds door de classis Middelburg, anderzijds door den WelEerw. heer Ds. H. Dijkstra, Dienaar des Woords bij de Gereformeerde kerk van Snaalbe, om een onderzoek in te stellen naar de officiële verslagen, die door curatoren en Synoden zijn gepubliceerd ten einde te beoordeelen, of Ds. Dijkstra aan den WelEerw. heer Ds. B. Veenstra Bedienaar des Woords bij de Gereformeerde kerk te Vlissingen B. meer ten laste heeft gelegd, dan uit deze stukken kan worden opgemaakt, toen eerstgenoemde in zijn (in het Nederl. zendingschrift geplaatst) opstel over de zending der Gereformeerde kerken in Nederland deze volzinnen publiceerde:

„Er viel voor de Zendingcommissie niet veel te handelen, de beide zendingen handelden zelve. Klagen over gebrek aan sympathie der Christenen in Suriname en over onvoldoende ondersteuning uit Nederland, keerde Veenstra in October 1864 in het Vaderland terug en de Best in Februari 1865. De eerste was reeds in Nederland, alvorens het besluit der terugroeping, dat op hun aandrang door de commissie genomen was, ten zijnen kennis was gekomen.“

Onderschevren hebben alles, wat gepubliceerd werd nauwkeurig onderzocht en niet vergeten met de „Aanteekeningen van de Commissie, die door de vergadering der Curatoren is benoemd om de zendingzaak te bevorderen“, welke officiële „aanteekeningen“ hun welwilend door den heer zendingdirecteur ter inzage werden gezonden, en het resultaat van hun onderzoek is als volgt:

Het curatorium der theologische school, op tredende als „zendingscollege“ besloot in uitvoering van op de Synode van Franeker genomen resoluties aan de broeders Veenstra en de Best te schrijven, dat de Christelijke Gereformeerde kerk bereid was, iets meer dan de helft der door hen noodig geachte ondersteuning te bieden, met verzoek dat zij zich daarvoor verklaren, opdat de commissie zich naar gelang hunner verklaringen gedragde.“

Dat een besluit van terugroeping genomen zou zijn, staat nergens. Dat de broeders in Suriname daarop hebben aangedrongen, even-

min. Noch het college (de curatoren en docenten) noch de uitvoerende Commissie van drieën heeft blijkens hare officiële aanteekeningen en verslagen ooit besloten br. Veenstra terug te roepen. Men besloot dat zij nog een jaar „behoorden“ te blijven en bood een som ter ondersteuning aan.

Het schrijven dat dit besluit bevatte, moet verzonden zijn op 15 Juli 1864, of een der volgende dagen.

In October daaraanvolgende was br. Veenstra terug. Hij had geoordeeld, dat de aangeboden ondersteuning geheel onvoldoende was en repatriëerde; (naar zijn eigen verklaring niet zonder overleg met en met goedkeuring van der zendingen meer of min officiële raadsman, procureur Mr. Gefken, die oordeelde dat voor het beiden toegezeggde geld, althans een zending voorloopig blijven kon).

De voorstelling van Ds. Dijkstra, dat Ds. Veenstra zou hebben aangedrongen op een besluit van terugroeping en dat dit besluit genomen zou zijn, doch br. Veenstra teruggekeerd is, eer dit genomen besluit tot zijne kennis kwam en daardoor in strijd met het besluit der Synode van Franeker, zelf zou hebben gehandeld en de zendingcommissie het handelen onmogelijk gemaakt — berust in geen enkel opzicht op de gepubliceerde officiële gegevens en vindt daarenboven evenmin grond in de officiële aanteekeningen der commissie, terwijl evenmin blijkt van br. Veenstra's klagen over gebrek aan sympathie bij de Christenen in Suriname.

De zaak is dat br. Veenstra geen zending der Christelijke Gereformeerde kerk was in de tegenwoordige verhoudingen. De Christelijke Gereformeerde kerk had hem bloot in het ambt gezet, en hem geholpen, om in Suriname te komen. Hij had geen instructie. Hij genoot geen tractament. Men leefde bij zijn afschepping in de illusie, dat hij zich, zij het dan met eenige vriendelijke ondersteuning, zelf zou redden.

Nu schreef br. Veenstra echter eerlang, dat, als de Christelijke Gereformeerde kerk niet geheel voortzag in zijn onderhoud als gehuwd zending-leeraar, hij in Suriname onmogelijk blijven kon. Deze „verklaring“ bracht de broeders in groote verlegenheid. En het gevolg was, dat br. Veenstra, toen het hem officieel bleek, dat de Christelijke Gereformeerde kerk de zeer aanzienlijke onkosten om twee zendingsgezinnen te onderhouden, in den duren tijd der emancipatie op Suriname, niet kon dragen, aan de impasse een einde maakte door onverwachts te repatriëeren, waarvoor hij dan ook blijkbaar met geen enkel woord werd berispt.

Waar nu de voorstelling door Ds. Dijkstra gegeven, die deze verhouding niet duidelijk genoeg weergeeft, op de lezers van het zendingschrift den indruk maken moet van eigenmachtig verlaten van het toebehoovende arbeidsveld, komt het onderschreven voor, dat de eere van Ds. Veenstra hierdoor wel eenigermate gedeeld wordt.

Onderschevren oordeelen, dat Ds. Dijkstra door aan het publiek de voorstelling te geven, alsof br. Veenstra zonder een door hem aangevraagd besluit van terugroeping af te wachten, eigenmachtig zijn zendingspost heeft verlaten, dezen br. een vleek heeft aangewreven, die behoort te worden afgewischt.

Wenhelze zij begrepen, dat Ds. Dijkstra in het Nederl. zendingschrift zijne onhistorische voorstelling rectificeere.

Middelburg, 14 Febr. 1899.

(get.) Dr. L. H. WAGENAAR.

(get.) J. HULSBOS, d. d. W.

Voor afschrift,

J. HULSBOS.

Bij dit stuk voeg ik geen opmerkingen, behalve alleen deze, dat ik, bij de instelling van het „Eergericht“ als voorwaarde heb gesteld, dat schriftelijke stukken of aanteekeningen, die door hen geraadpleegd werden, ook onder mijn oogen zouden moeten worden gebracht. Hieraan is niet voldaan.

De fouten „Vlissingen B“ en „Christelijke Gereformeerde kerk“ staan letterlijk aldus in mijn afschrift.

Op grond dezer uitspraak, wijzig ik, hetgeen ik over Ds. B. Veenstra heb geschreven aldus: „De Zendingcommissie had niet te handelen; de beide zendingen handelden zelve. Hoewel ze niet te klagen hadden over gebrek aan sympathie der Christenen in Suriname, en hun ook, volgens het oordeel van den heer Gefken, een tractament was toegezeggd, waaraan althans een zending voorloopig kon blijven, keerde Veenstra, zonder terugroeping, in het Vaderland terug in Oct. 1864 en de Best in Febr. 1865. Daar zij zonder toezegging van tractament waren uitgezonden, is br. Veenstra, wegens deze onverschikte terugkeer, door de Zendingcommissie met geen enkel woord berispt.“

Ik hoop dat Ds. B. Veenstra met deze nieuwe redactie genoegen zal nemen. Mijnerzijds dank ik het „Eergericht“ zeer voor zijn uitspraak. Ik zal zorgen dat deze rectificatie in het Ned. Zend. Tijdschrift wordt geplaatst.

U dankende voor de plaatsruimte Waarde Redactie!

Uw. dw.

Smilde, 25 Febr. 1899.

H. DIJKSTRA.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEKEN: Andel, A. P. Lanting, te Gamenen. — Strijen, E. Kropveld, te Waddingveen. — Giesendam, A. R. P. Haan, te Tiel. — Wommels, H. C. v. d. Brink, te Heeg. — Rozenburg, A. Schouten, te Willemstad. — Nieuw-Loosdrecht, J. E. Vonckenberg, te Voorhuizen. — Zevenhuizen, B. W. ter Meulen, cand. te Eelde bij Zutphen. — Munneke-sijl, N. Duitsema, cand. te Uithuizen.

AANGENOMEN: Baanbrugge, J. D. Heersink, cand. te Kampen.

BEDANKT: Sleen, J. D. Heersink, cand. te Kampen. — Ten Post, C. J. Bos, te Opeinde c. a. — Zalt-Bommel, J. Meijer Jr., te Langelagse.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEKEN: Warras, H. Haselager, te Harich. — Hosen, C. H. Kuiper, te Schelluinen. — Nieuji, E. H. Linsbergh, te IJhorst. — Zwartsluis, C. van Paassen, te Meppel. — Goudewaard, Th. Ch. Frederikse, te Rahr en Lathum. — Cortegne, H. J. Couvé, te Kerkwerve. — Wijngaarden, A. de Visser, te Herwijnen. — Aalsum, W. A. Mac Pherson, te Goinga c. a. — St. Laurens c. a. — J. H. van 't Hof, te Den Hout. — Waverveen, J. Verwey, te Ooltgenplaat c. a. — Ureterp, J. E. van Dobben, cand.

AANGENOMEN: Hulst, L. M. de Boer Mr., te Neele. — Waal en Koog (op Texel), W. F. Smits F.W., cand. te Nijmegen.

BEDANKT: Medenblik, G. B. Boomer, te Driebergen. — Poederloof en Loovestein, T. Lekkerkerker, te Hagelstein. — Jaarsveld, J. Vonk, te Oldebroek. — Gasselter-Nijeven, B. J. Logtenberg, te Litten. — Castricum, O. Norel R., te Wons en Engwier. — Noordgouwe, H. Vermaas Jr., te Hensbroek.

Advertentien.

Heden ontsiep ten onzen huize, in de hoop des eeuwigen levens, na een ongesteldheid van slechts enkele dagen, onze geliefde Moeder, Behuwd- en Grootmoeder, Meijfrouw

A. D. VAN DER WOUDE, sedert 1864 Weduwe van den Heer P. H. VAN DER ZIJL. Zij bereikte den leeftijd van 74 jaren en 7 maanden.

J. GERBRANDY—
V. D. ZIJL—
S. J. GERBRANDY
en Kinderen,
Goengamieden, 2 Maart 1899.

Heden behaagde het den Heere van leven en dood ons in diepen rouw te doen pelen, door het plotseling overlijden onzer geliefde Echtgenoot, Moeder, Behuwd- en Grootmoeder,

ADRIANA KWAKERNAK, in den ouderdom van ruim 62 jaar.

L. VAN DONK.
M. BLOK—VAN DONK.
W. BLOK.
N. BLOK.
A. N. BLOK.
H. BLOK.
Reeuwijk, 4 Maart 1899.

BOEKHOUDER.

Gedipl. zelfstandig werkzaam, zoekt verplaatsing wegens gebrek aan vooruitzichten. Brieven franco, letters L., Bureau Heraut.

L. G. WEISZ & Co.,

Commissionairs in Effecten,

Prinsengracht bij de Prinsenstraat.

No. 157.

AMSTERDAM.

Grootste verscheidenheid Orgels bij: **BREEBAART'S** ORGELHANDEL, DANRAK 22. — AMSTERDAM. Men vrage de Catalogi.

Gevraagd f 1500 tegen 4 1/2 pCt., om een zaak te steunen waar vele armen nauw mee in verband staan.

Brieven franco, onder lett. M., Bur. Heraut.

ONTVANGEN de NOUVEAUTE'S Zwarte- en Fantaisiestoffen voor COSTUMES. 35, 40, 45, 50 Gld. en hooger. Beleeft aanbevelend,

JULIUS HUF, Heerengracht 418, 3de Huis van de Leidsestraat, richting Leidsegracht.

Bij D. DONNER, te Leiden, is verschenen:

FESTUS HOMMIUS, door Dr. P. J. WIJMINGA, Pred. te Voorburg. Prijs ingenaald f 3.25; gebonden f 4.—

Bij JOH. YKEMA, Den Haag, is verschenen:

BLOEMEN saamgegaard uit den hof van Opvoeding en Ervaring, door P. J. KLOPPERS.

Prijs ingenaald f 0.90. Gebonden f 1.25.

In mijn Generaal-Depôt, — gevestigd: **INTERNATIONALE APOTHEEK van ALBERT SOMMER** (Duitsch Gediplomeerd Apotheker)

Heiligenweg, hoek Singel, Amsterdam. — zijn uitsluitend door mij verkapte en gepotentieerde medicamenten verkrijgbaar.

Het Depôt is in den laatste tijd aanmerkelijk vergroot. Ik verzoek vooral om op het Fabrieksmerk te letten, daar dit wordt nagebootst.

Men adresseere: Homeopathisch Contraal-Depôt Dr. WILLMAR SCHWABE — AMSTERDAM.

Prijscourant en alle Brochures GRATIS verkrijgbaar.

Een belangrijke nieuwe uitgaaf van A. H. TEN BOKKEL HUININK, te Utrecht. **GESCHIEDENIS van het Godsdienstig en Kerkelijk Leven in Nederland (626-1900)**, door J. KUIPER.

(Schrijver van de Geschiedenis van het Christelijk Onderwijs in Nederland.)

Keurig geïllustreerd met een 80-tal portretten en 6 platen.

Zie de groote advertentie in „De Standaard“ en vraag bij uw Boekhandelaar het uitvoerige Prospectus.

Hare Majestéit de Koningin vereerde het werk met H. D. intekening.

P. VAN ELJK,

Firma JOHANNES KRAMER & Co

DAM 15-17, AMSTERDAM.

Koopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS Wisselen Gouden, Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIEN en BELEENINGEN. Nemen gelden à DEPOSITO 1/2 pCt. onder prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

Dagen van Goede Boodschap

DOOR

Dr. A. KUYPER.

Deel I. In den Kerstnacht. Deel III. De Paaschmorgen. „ II. Oud- en Nieuwjaar. „ IV. Op den Pinksterdag.

4 deelen ingenaald f 3.60; in 4 fraaie stempelbanden f 5.60; elk deel afzonderlijk ingenaald f 1.20; gebonden f 1.75.

BOEKHANDEL

VOORHEEN

HÖVEKER & WORMSER.

Amsterdamsche Maatschappij van Levensverzekering.

Gevestigd te AMSTERDAM, Keizersgracht 729.

Maatschappelijk Kapitaal: Een Millioen Gulden.

Commissarissen:

Mr. TH. HEEMSKERK, L. J. S. VAN KEMPEN, H. W. VAN MARLE, Ibr. Mr. A. F. DE SAVORNIN LOHMAN, J. E. N. Baron SCHIMMELPENNINGK VAN DER OYE

Directoren: H. J. VAN VULPEN en H. SERET.

De Maatschappij sluit alle soorten verzekeringen KAPITAAL en LIJFRENTE tot elk bedrag.

Belangrijke Boekverkoop, Gereformeerd Gymnasium, te Amsterdam.

op Donderdag 16 Maart a. v. dagen, door de Boekh. BOS en KOK, te Kampen, van de Bibliotheken nagelaten door wijlen de Wel Eerw. Heeren Ds. J. NEDERHOED en Ds. A. VAREKAMP.

De catalogus bevat vele gezochte en belangrijke werken, zoowel Theologie als Letterkunde en wordt gaarne gratis toegezonden.

Verschenen bij W. KIRCHNER, Rozengracht 55, Amsterdam:

De Nieuw-Testamentische Sabbat. LEERREDE over Zondag 38 van den Heidelbergischen Catechismus, door Ds. E. KROPVELD. Prijs f 0.15.

Het laatste Bijbelboek, door DEN SCHRIJVER VAN De heerlijkheid der nieuwe Bedoeling in de schaduwen des Ouden Verbonds. Ingenaald f 1.25. Gebonden f 1.75. BOEKHANDEL

Amsterdam. Pretoria. HÖVEKER & WORMSER

Vrije Universiteit.

In dank ontvangen: Voor de Vereniging: Aan Legaten: Door den heer D. van Pelt, te Zwijndrecht, van wijlen den heer Jan van Rijs Pz. f 500.

Aan Contributien: Door den heer A. D. Duijs te Elst f 28; door den heer Joh. Huisman Jr. te Zwartsluis f 0.50; door den heer H. T. Lybse te Arnhem afr. f 10; door den heer K. Floor te Wons f 49; door Ds. A. Dekker te Veere f 5; door den heer Magendans te Wageningen f 5.

Aan Collecten: (voor de Theol. faculteit.) Van de Geref. Kerk te Ede f 6.48; van idem te Delft f 47.92.

Voor het Studiefonds: Door Ds. N. A. de Gaay Fortman van den heer M. N. Baert te Vlissingen f 7.

Voor de Bibliotheek: Van den schrijver: De Nieuw-Testamentische Sabbat, door Ds. E. Kropveld.

Van den schrijver: Festus Hommius, door Dr. P. J. Wijminga. S. J. SEEFAT, Penningmeester.

Hithertom.

N. B. Niet vermeld zijn hier de bijdragen, waarover per quantite wordt beschikt.

EXCELSIOR.

Geïllustreerd Tijdschrift voor Noorlands Volk, ONDER REDACTIE VAN

A. J. HOOGENBIRK en J. A. WORMSER.

Prijs per jaargang (12 Nrs. à 16 pagina's en 12 Nrs. à 8 pagina's) f 3.50.

INHOUD van het Nr. van 7 Maart 1899: Het Boek Job (vervolg). — De Zondvloed der overleving. — Zonderlinge dieren. — Een schoone stad (met plaat). — Aan den lezer van „Excelsior“. — Een nacht met een krankzinnige. — De Pachthoeve (vervolg). — Uit het barre noorden. — Uit het leven. — De Douchshorst. — Amerikaans. — Uit China. — Emancipatie der vrouw.

BOEKHANDEL VOORHEEN

Amsterdam. Pretoria. HÖVEKER & WORMSER.

Rock- en Conzandrukkerij: DE ROYER KNÖBER & BAKKER, Amsterdam.

Dit blad wordt ge-
Bijdragen van medi-
dit blad betreft, te a-
aan de ADMINISTRA-
Inzendingen, die li-
kunnen voor het nu

Van de g

De

L

ge

ha

In het gemeen-
heid om der zond-
overkomt, is also
Voorreest een el-
overnemen, en wa-
maar die de g-
moet lijden. Zooa
wegongeluk de be-
worden afgeklemd
komt, de versche
beenen afknakken
het bloedverlies, v
de uit te kernen
strikt persoonlijk,
zwaarte en in zijn
en zoogood als i
hem wien het ov-
zelfden spoorwaggo
denzelfden kant, f
ander, die er onge-
het ongeval hem ti
is een vraag, die
is hier een lijden,
len noch af te we-
neerkomt op hem i
lijder alleen. — M
is er in dit ongeval
waarom de liefde z
getroffene hulpelo-
de gebroken stukke
zit, moet hij er ui
namelooze voorzich
draagbaar gelegd,
huis of in het ga
Bij dit alles nu tre
op, om te helpen, i
te lesschen, om a
nodelooze pijn doe
te besparen, om te
ren, om met enei
vonden we reeds
zijds een deel lide
ullen en zelf moe
derzijds een deel li
veracht, zelfs ten
den, en in deze d
element dat niet i
Het is zoo, voor
ging worden gekool
vertoosting, als bij
is te verliezen, en
baten, wordt in d
beste hulp door v
verleend, en is er
wezen hulp, dat m
is te brengen, en i
geld te dwingen i
het lijden dat men
uit louter mensche
ten. — Maar bij d
lijdens komt nu h
derde element de
zulk een getroffene
is gekomen, loopt

De vorige week hee

stoomschip *Prins Al*

schappij Nederland te

men. Toen betrad bro

de tweede maal het

zijn arbeidsveld heeft.

Zijn hier gebleven ter

Ploos van Amstel van

nen bij zich. Toen hij

schreef wij het jaar i

trok had hij zich bij d

angemeld, met het v

woorden. Zijn opleiding

zendingsvereniging, die

van het hulpverleners

oudat een keuringe

klaard voor den gewen

keuring op verzoek van

ging, werd hij goedgek

dienaar op Midden-Ja

bovengenoemde jaar o

zendingsvereniging besl

onderwijzer had, uit t

overlatende, wat hij

welke taak Hij hem

men te Poerwoerdje i

organisatie van het on

waar Christenen woon

wenschte hij te hebben